

Šuštanje lišća u mom dvorištu

Jednog maglovitog i oblačnog jesenjeg jutra izašla sam u dvorište. Nisam ništa vidjela od tolike magle, hladnoća se osjetila, jesenski ledeni vjetar mi je prolazio kroz moju dugu kosu.

Vjetar je tako puhao da mi se učinilo da netko jeca. Ispred mene lišće se igralo s vjetrom i letjelo je na sve strane. Iz mutnih oblaka je pala kiša. Izgledalo je kao da je nebo plakalo. U tom jesenskom sivilu, samo je žuto šuštavo lišće bilo veselo. Kao da se samo lišće veselilo. Igra lišća me tako razveselila. Jesenska kiša pala je na lišće i obasjala ih.

Vjetar je prestao puhati, a igra lišća je prestala. I kiša je polako prestajala padati. Sve je utihnulo. Nema vesele igre lišća. Sunca više nema. Ostala je samo tmurnost. Nema više veselja ni nikakvog šarenila, ostalo je sivilo. Svi ljudi su se sakrili u toplinu svojih domova. Životinje spavaju zimski san, ptice su otišle na jug.

Svo veselje je utihnulo.

Vedrana Luić, 6.b

Šuštanje lišća u mom dvorištu

Ujutro je magla obuzela cijelo dvorište. Magla je toliko bila gusta da nisam vidjela hrpu lišća što sam pomela prošlu večer.

A ispred hrpe je bio kamen pa sam se spotaknula od njega i pala u udoban krevetić.

Odjedanput se čulo šuštanje, a ono - mali ježić izađe iz hrpe lišća.

Uzela sam ga oprezno u ruku i stavila kraj sebe.

Mi smo se komešali po lišću i čulo se samo šuštanje lišća.

Valentina Mišić, 6.b